

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 489 af 12. September 1919, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 706 af 22. December 1920, Lov Nr. 154 af 1. April 1921 og Lov Nr. 97 af 23. Marts 1922.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 993).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (N. Neergaard):

Som det vil være det høje Ting bekendt, drejede det Forslag, som Regeringen forelagde i det andet Ting, sig om en Nedsættelse af Konjunkturtillæget paa ca. 11½ Mill. Kr. aarlig. Oprindeligt havde det været Tanken at nedsætte Konjunkturtillæget med 14 Mill. Kr. aarlig, men inden Forslaget behandledes til Ende i Samraad med Repræsentanter for Tjenestemændenes Organisationer, som Pristallets Nedgang, hvorved Staten sparede saa stort et Beløb, at det var muligt at reducere de 14 Mill. Kr. til 11½ Mill. Kr. Der var i Forslaget opstillet 3 Klasser, for det første gifte, dernæst de ugifte over 35 Aar og endelig de ugifte under 35 Aar, saaledes at det var de sidste, der fik den største Nedsættelse. Hvad Tjenestemændenes Stilling angaar, har der været ført indgaaende Forhandlinger med deres Organisationer. Tjenestemændene erklærede sig utilbøjelige til at gaa ind paa det af Regeringen foreslaaede Princip, hvorefter der skulde gøres en Forskel under Hensyn til Forsørgerstillingen og for Ikke-Forsørgeres Vedkommende under Hensyn til Alder; man krævede lige Konjunkturtillæg for alle uden Hensyn til Alder og Forsørgerstilling. Dernæst mente Tjenestemændene ikke at kunne gaa med til saa stor en Nedsættelse af Konjunkturtillæget som den, der var foreslaaet af Regeringen. Man vilde ikke gaa længere ned end med 3½ Mill. Kr. eller deromkring. Med denne Nedsættelse mente Regeringen ikke at kunne lade sig nøje, og Forhandlingen strandede derfor, mest af alt dog paa den principielle Modsetning med Hensyn til Forsørgertillæg eller Ikke-Forsørgertillæg.

I Folketinget var Stillingen den, at de tre af Folketingets Partier ikke kunde gaa saa langt ned som af Regeringen foreslaaet. Regeringen havde i øvrigt indført en anden Fremgangsmaade med Hensyn til Beregningen af Konjunkturtillæget end den tidligere gældende, idet Konjunkturtillæget skulde gø-

res automatisk bevægeligt efter Pristallet. Herved vilde der vindes det betydelige for Tjenestemændene, at Konjunkturtillæget blev stabiliseret, og fra Regeringens Synspunkt var det en Fordel, at man slap for de aarlig tilbagevendende Debatter angaaende Konjunkturtillæget, men i det væsentlige var dog det, at Konjunkturtillæget i Regeringens Forslag skulde gøres automatisk bevægeligt, at betragte som en Indrømmelse til Tjenestemændene. Som sagt, de tre Partier i Folketinget mente ikke at kunne gaa saa langt ned med Konjunkturtillæget som af Regeringen foreslaaet. To af Partierne, nemlig det radikale og det socialdemokratiske Parti, holdt paa ikke at ville gaa med til større Nedsættelse end 3½ Mill. Kr. Det konservative Folkeparti vilde ogsaa nøjes med at gaa ned med 3½ Mill. Kr. det første Aar, men i det følgende Aar vilde Partiet gaa til en større Nedgang. Det blev altsaa med dette Parti, at Regeringen kom til en Overenskomst, og Frugeten af denne Overenskomst er det her foreliggende Lovforslag, som Regeringen selvfølgelig ikke betragter som finansielt tilfredsstillende, hvorfor det ogsaa vil være nødvendigt at raade Bod paa den Indtægtsnedgang, der er en Følge af Lovforslagets Nedskæring, gennem Tilvejebringelsen af nye Indtægter. Som jeg i Gaar meddelte ved første Behandling af Finanslovsforslaget i Tinget, vil vi søge disse tilvejebragt gennem Forhøjelse af forskellige Luksusafgifter.

Det Lovforslag, der her foreligger, gaar ud paa, at i April Kvartal 1923, indeværende Aar, skal Konjunkturtillæget være uforandret. Det er ogsaa ønskeligt af den Grund, at det ikke vil være muligt for Administrationen at foretage de fornødne Beregninger og gøre de fornødne Forberedelser, da Afgørelsen af Konjunkturtillægets Størrelse vil falde for sent. Altsaa i April Kvartal 1923 bliver Konjunkturtillæget uforandret. I Juli Kvartal vil det gaa ned med 750 000 Kr., for Oktober Kvartal 1923 og Januar Kvartal 1924 er Nedgangen beregnet til at andrage yderligere ca. 545 000 Kr. eller i alt ca. 1 295 000 Kr. pr. Kvartal, saaledes at Nedgangen i Konjunkturtillæget for Finansaaret 1923—24 i alt vil andrage 3 340 000 Kr. I det følgende Aar, 1924—25, vil det ses, at Nedsættelsen i April Kvartal 1924 vil andrage 1 545 000 Kr., i Juli Kvartal 1 795 000 Kr., i Oktober Kvartal 2 045 000 Kr., og det samme vil Nedgangen andrage i Januar Kvartal 1925, saaledes at Beparelserne for Staten paa Konjunkturtillæget for hele Finansaaret 1924—25 vil andrage 7 430 000 Kr. I Lovforslaget